Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 30 JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 14, 1996 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 14-го ЛЮТОГО 1996 р. Ч. 30. РІК CIII

Українські громадяни невдоволені ходом реформ

Київ (УНІАР). — Середня оцінка економічної ситуації за десятибальною скалею зросла від 1.46 у 1994 році до 1.58 у 1995 році, проте невдоволення ходом економічних реформ також збільшилося, свідчать недавні опитування українських громадян.

Опитування були проведені у рамках широкомаштабного проєкту „Українське суспільство на межі XXI століття" з участю центру „Демократичні Ініціятиви" й Інституту соціології Національної Академії Наук України. У 1994 році опитано 1,807 осіб, а в 1995 році — 1,810.

Результати опитування оприлюднено 10-го лютого на „круглому столі", організованому центром „Демократичні Ініціятиви".

Економічна ситуація за десятибальною скалею		
Оцінка	1994 рік	1995 рік
10 („дуже добре")	0 відс.	0 відс.
5	3.8 відс.	4.9 відс.
0 („дуже погано")	39.4 відс.	38.2 відс.
За приватизацію		
	1994 рік	1995 рік
землі	53.4 відс.	48.9 відс.
великих підприємств	25.4 відс.	21.8 відс.
дрібних підприємств	56.2 відс	55.7 відс.
Розвиток приватного бизнесу в Україні		
	1994 рік	1995 рік
схвалюють	22.4 відс	20.5 відс.
не схвалюють	15.4 відс.	17.4 відс.
Якою має буди економіка		
	1994 рік	1995 рік
доперебудовна	31.1 відс.	34.8 відс.
ринкова	29.7 відс.	27.8 відс.
Прихильники тої чи іншої економічної системи		
	1994 рік	1995 рік
капіталізму	12.7 відс.	13.2 відс.
соціялізму	22.2 відс.	22.5 відс.
як капіталізму, так і соціялізму	23.8 відс.	18.7 відс.

Призначено новий склад Комітету боротьби зі злочинністю

Київ (Р. Р.). — Президент України Леонід Кучма своїм указом затвердив новий склад Координаційного комітету боротьби з корупцією та організованою злочинністю при Президенті.

До комітету увійшли: перший віцепрем'єр-міністер України, голова комітету Василь Дурдинець; генеральний прокурор України Григорій Ворсінов; колишній генеральний прокурор Владислав Дацюк, заступник голови комітету; голова державного комітету з питань охорони кордону Віктор Банних; заступник голови СБУ Анатолій Бєляєв; перший заступник міністра внутрішніх справ Юрій Вандін; голова Державного митного комітету Леонід Деркач; міністер внутрішніх справ України Юрій Кравченко; голова СБУ Володимир Радченко; Президент Академії Правних Наук Василь Тацій; голова правління Національного Банку України Віктор Ющенко; заступник міністра фінансів Віталій Ільїн; секретар комітету Олександер Войцехозський.

Новими у комітеті стали голови Спілки Юристів України Валерій Євдокимов та президент Спілки Адвокатів Віктор Медвечук. Вибули з комітету голова парляментарної Комісії боротьби зі злочинністю Г. Омельченко та депутат Верховної Ради, заступник генерального прокурора О. Колінько.

За повідомленням Г. Ворсінова, цього тижня Верховна Рада має ухвалити новий склад колегії Генеральної прокуратури. У цьому списку також не буде Ольги Колінько, у зв'язку з її обранням до парляменту, і заступника генерального прокурора Володимира Висоцького, син якого виявився членом „банди 17-ох", що займалася розбоєм і крадіжкою авт.

В АЙОВІ ПЕРЕМІГ Р. ДОЛ

Сен. Р. Дол з дружиною Єлисаветою після проголошення вислідів кокусів в стейті Айова

Де Мойн, Айова. — У понеділок, 12-го лютого, сенатор Роберт Дол вийшов переможцем у президентських кокусах Республіканської партії в Айові. Одначе сильним конкурентом виказався тут також Патрик Б'юкенан, здобувши друге місце, а третім вийшов Ламар Александер.

Серйозного розчарування завдали ці голосування в Айові таким кандидатам як Стів Форбс і Фил Гремм. Перший витратив понад 4 млн. дол. на рекляму та пропагандивну кампанію тільки в цьому стейті, де представляв себе найбільш загрозливим опонентом Р. Дола. А тексаський сенатор Ф. Гремм незважаючи на майже досконало зорганізовану пропагандивну мережу не зміг здобути бажаних результатів.

Перемога сен. Р. Дола з сусідного стейту Канзас і провідника сенатської більшости тільки підтвердила його передове місце між республіканськими кандидатами на номінацію своєї партії позмагатися за Білий Дім у президентських виборах 1996 року. Одначе несподівано здобуте друге місце П. Б'юкененом у ніякому разі не можна легковажити, бо будучи обранцем релігійно-консервативної фракції Республіканської партії він представляє поважну загрозу, зокрема коли взяти до уваги, що він має до розпорядимости відносно невеликі фонди.

Хоча очі всіх були звернені на вислід кокусів в Айові, то це в ніякому разі не означає, що 25 делегатів з Айови на крайову конвенцію Республіканської партії наступного серпня у Сан Дієґо віддадуть свої голоси за цим показником.

Все ж таки, ці вислідн в Айові дають кандидатам певні напрямні, як їм дальше бути, а зокрема як здобути для себе голоси виборців у перших передвиборах у Ню Гемпшир 20-го лютого, хоча досі ніхто з кандидатів, що став переможцем у Ню Гемшир не був обраний президентом ЗСА у виборах того року.

ЗСА обіцяють підтримку Україні в одержанні позички МВФ

Гельсінкі. — ЗСА заявили, що підтримають Україну в її зусиллях одержати наступну частину позички Міжнародного валютного фонду „стенд-бай", повідомили 9-го лютого засоби масової інформації.

Під час своєї офіційної візити до фінляндської столиці Президент України Л. Кучма зустрівся з державним секретарем ЗСА Ворреном Кристофером, який проводив у Гельсінкі переговори з міністром закордонних справ Росії Євгеном Прімаковим.

Зустріч між українським і американським лідерами була влаштована якраз перед розмовою В. Кристофера з Є. Прімаковим. Ця зустріч і її результат оцінюється як безсловесна підтримка Вашінгтоном України перед Росією.

Було також досягнуто домовлення, що 20-22-го лютого Президент України відвідає ЗСА з неофіційною візитою. У Вашінгтоні Л. Кучма має зустрітися з Президентом ЗСА Биллом Клінтоном, віцепрезидентом Алберт Гором, керівниками Державного департаменту та департаментів оборони і фінансів.

Крім того, Президент України має провести переговори з представниками міжнародних фінансових організацій, зокрема МВФ і Світового банку.

Темою зустрічей буде розвиток двосторонніх відносин, хід економічних реформ та демократичних перетворень в Україні.

Верховна Рада узагальнює пропозиції до проєкту конституції

Київ (Р. Р.). — У середу, 7-го лютого, депутати України ухвалили протокол на доручення Комісіям з питань правної політики та судовоправної реформи, а також з питань державного будівництва, діяльности рад і самоврядування узагальнити пропозиції депутатів до концепції нової конституції України, схваленої парляментом попереднього скликання у 1993 році.

Депутат Володимир Мойсеєнко заявив, що „Президент вирішив привласнити собі монополію на конституційний процес і накинути власну конституцію", тому парляментарна комісія з питань державного будівництва пропонує внести зміни до цієї концепції і вже тоді на її основі готувати проєкт нової конституції України. Комісія домагається заміни президентської форми правління на парляментарну та скасування президентури. Комісія також виступає за відновлення совєтської вертикалі виконавчої влади.

Голова Верховної Ради України Олександер Мороз у відповідь зазначив, що за наявности полярних політичних поглядів у суспільстві й парляменті ухвалити конституцію, яка задовольнила б усіх буде дуже важко. В ній треба закласти такі фор-ми, які давали б можливість взяти владу тій політичній силі, котра має найбільшу підтримку в суспільстві. За словами О. Мороза, оскільки парляментпротягом кількох років не висловлювався проти концепції 1993 року, то Конституційна комісія має її враховувати під час підготови остаточного тексту основного закону.

Керівник групи з підготови проєкту нової конституції Володимир Буткевич сказав, що „Конституційна комісія врахувала усі запропоновані проєкти конституції, всю конституційну базу за останні кілька років, в тому числі й концепцію Конституції 1993 року". Він також повідомив, що група закінчила підготову проєкту конституції.

Депутат Верховної Ради Іван Плющ на пресовій конференції 7-го лютого сказав, що ліві сили зумисне гальмують конституційний процес, очікуючи результатів президентських виборів у Росії. Виступ і пропозиції Мойсеєнка є підтвердженням цього, вважає І. Плющ. Депутат Микола Жулинський також вважає, що виступ представника лівих сил Мойсеєнка свідчить про „серйозну загрозу дезорганізувати працю Конституційної комісії". На його думку, „О. Мороз робив певні зусилля, слухаючи цей виступ, але це була його заплата за політичні поступки".

Україна хоче підписати договір з Румунією

Румунія (УНІАР). — Українська сторона виступає за дальший розвиток двостороннього діялогу з метою якнайшвидшого завершення праці над політичним договором про добросусідство та співробітництво між Україною та Румунією, сказав амбасадор України в Румунії Олександер Чалий в ході розмови з міністром закордонних справ Румунії Теодором Мелешкану.

О. Чалий повернувся до Букарешту з Києва, де він брав участь у нарадах щодо підписання широкомаштабного політичного договору з Румунією.

Під час розмови з Т. Мелешкану домовлено провести наступну рунду переговорів наприкінці лютого в Букарешті.

Значну увагу приділено проблемам пожвавлення економічної співпраці обох країн. Обговорено питання щодо проведення найближчим часом першого засідання міжурядової українсько-румунської консультативної ради з питань торговельно-економічного співтовариства та зустрічі міністрів обох держав.

Засуджено керівників „Білого братства"

Київ (Р. Р.). — У п'ятницю, 9-го лютого, Старокиївський районний суд Києва засудив до різних термінів ув'язнення керівників „Білого братства", що розгорнуло свою діяльність в Україні 1991 року, повівши за собою багатьох молодих людей, котрі залишили маленьких діток, старих батьків і пішли у „Велике біле братство", очолюване Юрієм Кривоноговим та Мариною Цвігун", яка називає себе „Марія Деві Христос".

В. Кривоногова засуджено до сім років неволі, Марину Цвігун-Кривоногову до чотирьох років, а їхнього найближчого помічника Віталія Ковальчука до шести років ув'язнення.

М. Кривоногова, колишня комсомолка, пішла за своїм чоловіком В. Кривоноговим, який проголосив себе ще за часів СССР директором Всесоюзного інституту душі „Атма". Щоправда, діяльність братства розгорнулася переважно на території України, спричинюючи конфлікти, руйнуючи сім'ї та намагаючись захопити Софіївський собор у Києві. Вважалося, що під час тієї спроби білобратчики зруйнували вівтар у соборі, отож їх звинувачували за статтею 71 Карного кодексу України — організація безпорядків, але суд визнав це недоведеним.

В Ізраїлі приспішено вибори

Єрусалим. — Тут у неділю, 11-го лютого, прем'єр-міністер Шімон Перез офіційно повідомив, що всенародні вибори, які мали відбутися у жовтні, вирішено приспішити і відбути їх у травні. Цією заявою Ш. Перез розпочав передвиборчу кампанію, де головною ціллю він пропонуватиме продовження мирних заходів, що за них життям заплатив його попередник Їцак Рабін.

Відразу з цим повідомленням провідник опозиції — консервативної партії Лікуд Бенямін Натаніяґу заявив, що якщо виграє вибори, він відразу сповільнить будь-які мирні заходи та поверне Ізраїль до традиційних жидівських вартостей. Крім того він також зазначив, ні віддасть Голянських пагорбів Сирії та не спішитиме переговорювати з палестинцями.

Поміж тими двома особистостями у ізраїльських виборах ще велику ролю відіграватимуть два фактори — виборці мусітимуть вирішувати власну долю, чи вони хочуть замирення зі своїми сусідами, чи продовжувати вбивство невинних громадян, а також і той факт, що це вперше будуть ізраїльтяни вибирати окремо прем'єр-міністра від парляменту, бо досі провідник переможної партії ставав головою уряду. Отже ці два фактори підтверджують, що ці вибори в Ізраїлі не будуть між двома політичними партіями, Робітничою та Лікуд, але між двома особистостями, Ш. Перезом і Н. Натаніягу, які пропонують своїм громадянам і державі Ізраїль два протилежні аспекти існування.

Вислідн цих виборів покажуть чого саме прагне нарід.

В Україні

ДОНЕЦЬКІ ТА ЛУГАНСЬКІ ШАХТАРІ ХОЧУТЬ ЗОВСІМ ПРИПИНИТИ ВІДВАНТАЖЕННЯ ВУГІЛЛЯ

ЛУГАНСЬКЕ. — Тут не працює 19 шахт із 81. Через брак вугілля в катастрофічному стані опинилися підприємства металюргійної промисловости та електростанції. На зборах в Донецькому, що відбулися 5-го лютого з участю шахтарів Дніпропетровської, Донецької, Луганської та Кіровоградської областей, вирішено домагатися конкретних переговорів з Урядом, а якщо їх вимоги зігнорують, то вони готові цілком припинити відвантаження вигілля.

О. МОРОЗ ВІДВІДАВ ЛУЦЬК

ЛУЦЬК. — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз відвідав Волинську область, де взяв участь у праці наради з питань розвитку агропромислового комплексу. Він також зустрівся з головами міських і районних рад області, керівниками закладів охорони здоров'я, освіти й культури. О. Мороз зазначив, що Національна програма розвитку села, проголошена Президентом у 1994 році, не відповідає її статуєві й потребує поправок.

СТВОРЕНО КОНСОЛІДАЦІЮ ІНВЕСТИЦІЙНИХ КОМПАНІЙ

ЛЬВІВ. — Тут створено Західньоукраїнську Асоціяцію Інвестиційних Компаній (ЗУАІК), до якої увійшли інвестиційні компанії: „Галицькі інвестиції", „Українські інвестиції", фонд „Інтелект-інвест" та довірче товариство „Вибір-М". Метою створення асоціяції є популяризація процесів приватизації, розвиток фондового ринку, підготова наукових рекомендацій, а також консультації для власників приватизаційних паперів.

БІБЛІОТЕКА ОТРИМАЛА КОМП'ЮТЕРНУ СИСТЕМУ

ХЕРСОН. — Херсонська обласна науково-медична бібліотека першою серед інших обласних бібліотек отримала комп'ютерну систему нагромадження найновішої медичної інформації. Ком'ютерну систему підключено до бібліотек Києва і Москви.

РОСІЯ ПЕРЕДАЄ УКРАЇНІ ЗАБРУДНЕНІ ОБ'ЄКТИ ЧОРНОМОРСЬКОЇ ФЛЬОТИ

СЕВАСТОПІЛЬ. — Заступник начальника державного управління екологічної і ядерної безпеки в місті Севастополі Микола Перегудов повідомив у штабі Військово-морських сил України, що екологічний стан багатьох об'єктів Чорноморської фльоти в Севастополі є в дуже незадовільному стані. Найбільш занедбано фльотську нафтобазу, ремонтні підприємства, ділянку узбережжя в бухті Козацького. Багато подібних об'єктів є в житлових районах і навіть у центрі міста.

МИТНИЦІ ЗА ВВЕЗЕНІ АВТОМОБІЛІ ТРЕБА ПЛАТИТИ

КИЇВ. — Кабінет Міністрів видав розпорядження щодо автомобілів, пропущених на митну територію України у зв'язку з існуючими обмеженнями щодо їх ввезення. Якщо такі авта не вивезено з України у день їх ввезення, то їх належить здати митниці на збереження, а пізніше сплатити гроші за збереження. Митниця повідомляє власника, що протягом двох тижнів може зберігати авто, а відтак його належить вивезти за кордон.

ЗСУВ ҐРУНТУ ЗАГРОЖУЄ МІЖНАРОДНІЙ ЗАЛІЗНИЦІ

ЧЕРНІВЦІ. — Тут на деяких ділянках швидкість зсуву зросла до 5 міліметрів на добу. Цей процес активізувався поблизу залізничних колій міжнародного значення. У місті зареєстровано 64 зсувонебезпечні ділянки, з яких три є особливо небезпечними.

ХРИСТИЯНСЬКІ ДЕМОКРАТИ НЕВДОВОЛЕНІ ПРЕЗИДЕНТОМ

КИЇВ. — Спілка Християнсько-Демократичної Молоді разом з ХДПУ оголосила про свій перехід в опозицію до Президента України і визначає нинішню ситуацію в країні як „стан соціяльного вибуху". Лідер спілки Юрій Павленко вважає, що проголошені реформи не виконуються в повному обсязі, тому вони вирішили підготувати власну програму, вірніше концепцію побудови „народного капіталізму", яка задовольнила б потреби кожної людини.

НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР В ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ ЗОНІ

ЧОРНОБИЛЬ. — Тут 6-го лютого побувавала федеральний міністер охорони довкілля і безпеки реакторів Німеччини Ангеля Меркель. Міністер охорони довкілля України Юрій Костенко відзначив, що західні фахівці „часто неберуть до уваги дійсности в Україні". Тому він показав А. Меркель увесь спектр проблем, пов'язаних із ЧАЕС та з закриттям станції.

В АМЕРИЦІ

ЦІЛИЙ РІК УГРУПУВАННЯ охорони довкілля зводять боротьбу з республіканцями, які у своїй програмі „Контракт з Америкою" намагаються уневажнити існуючі федеральні правила щодо охорони довкілля. У той самий час окрема президентська комісія, що складалася з членів обидвох партій, після цілорічних дослідів дійшла до спільного в цій справі заключення — існуюча система охорони довкілля має місце для поліпшення, але в ніякому разі не може бути послаблена. Крім того комісія пропонує рамові правила, які були б податливішими для тих, що забруднюють довкілля, але тільки тоді, якщо вони будуть робити більше, як цього вимагають існуючі правила в справі охорони довкілля.

ЗГІДНО З НАЙНОВІШИМИ даними Крайової асоціяції релігійних дикторів, кількість радіостанцій з релігійними передачами в минулому році збільшилася на 10 відсотків до 1,463 станцій. Одначе справа оголошень під час релігійних передач є дещо більше скомплікованою, бо ці станції чи поодинокі програми мають значно більші вимоги до тих, які оголошуються, а від оголошень які пропагують протилежні їхнім релігійним засадам події, вироби чи думки зовсім відмовляються. Тому ці радіостанції мають зовсім інших слухачів і свої комерційні оголошення базують на їхніх запотребуваннях.

У СВІТІ

ПОНАД 30 ОФІЦЕРІВ італійської фінансової гвардії, спеціяльного корпусу для боротьби з фінансовими аферами і контрабандою, були членами банди ракетерів. Їх викрила висококопрофесійна група криміналістів, відома під назвою „Чисті руки", яка вже чотири роки наполегливо розмотує клубок корупції у світі підприємців і політиків. Причетними до корупції виявилися також деякі члени італійських масонських лож. У зв'язку з арештом „гвардійців-ракетерів" підтвердилося свідчення недавнього італійського прем'єр-міністра Сільвіо Берлюсконі, який стверджував, що його фірма змушена була давати великі хабарі фінансовим інспекторам, „оскільки вони діяли як бандити".

ШВАЙЦАРСЬКІ БАНКИ відкинули твердження жидівських організацій щодо того, нібито на таємних контах у Швайцарії зберігається щонайменше 7 блн. дол., які належать жертвам голокосту. Світовий жидівський конґрес звернувся до Адміністрації З'єднаних Стейтів Америки з проханням призначити з цього приводу переслухання в Сенаті, щоб довідатися правду, і в тому випадку, коли швайцарські банки дійсно зберігають такі суми, заморозити конта банків у їхніх відділах на території ЗСА. У своїй відповіді банки запевнили, що більйони долярів — це чистісінька вигадка, бо у 36 банках Швайцарії виявлено тільки 32.3 млн. дол.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

...Плюс дев'ять більйонів

Недавня візита прем'єр-міністра Росії Віктора Черномирдіна до З'єднаних Стейтів пройшла досить „буденно" і не викликала у світовій пресі аж надто великого розголосу. Засоби масової інформації більше уваги приділяли майбутнім виборам у Російській Федерації і тим змінам, яких можна очікувати після них. Та це й не дивно, адже світову громадськість, і в першу чергу ЗСА, не може не хвилювати той факт, що у Росії, яка недавно позбулася тоталітаризму і стала, хоч і досить несміливо, на шлях демократичних перетворень, до влади знову рвуться комуністи, від яких, як свідчить історія, нічого доброго чекати не можна.

Однак високі сторони — і Адміністрація Билла Клінтона, і уряд Боріса Єльцина — від зустрічі у Вашінґтоні залишилися задоволені. Білий Дім ще раз почув від високого гостя те, що і хотів почути: Росія далі йде по шляху реформ і не має наміру сходити з нього. А щоб надати більшої переконливости своїм словам, В. Черномирдін підкреслив, що вже нині 70 відсотків усієї вироблюваної продукції Росії припадає на долю приватного сектора і що підсумки минулого року дають підстави „обережно, але з оптимізмом дивитися в майбутнє". Таке запевнення цілком задовільнило господарів Білого Дому, і президент Б. Клінтон, у свою чергу, підтвердив, що він і далі підтримує нинішній російський уряд, а тому добиватиметься, щоб Росія одержала від Міжнародного валютного фонду черговий кредит в сумі 9 більйонів долярів.

Бажаючи поділитися з американським народом приємними новинами з Москви, почутими з перших уст, Б. Клінтон зразу ж виступив перед журналістами і повідомив, що Росія не зійшла і не має наміру сходити з обраного курсу на ринкову економіку, а тому З'єднані Стейти не повинні міняти політику щодо неї. А якщо політика ЗСА залишається попередньою, то Росія одержить від Міжнародного валютного фонду довготривалу позику в сумі 9 блн. дол.

Однак американські політики та й журналісти не поділяють Клінтонової радости. Надто наївними виглядають слова Президента ЗСА, особливо тепер, на фоні грудневих парляментарних виборів у Росії, коли Комуністична партія одержала настільки переконливу перемогу, що й самі комуністи не могли з дива вийти. Це повинно було насторожити Клінтона, навести на думку, що спроба побудувати в Росії демократичне суспільство стоїть під знаком запитання.

Б. Клінтон любить потішати себе і американський народ, що тепер російські міжконтинентальні ракети не націлені на Америку, як це було за комуністичного режиму. Однак він забуває, що Росія і далі залишається могутньою державою з великим нуклеарним арсеналом і вона не має демократичних традицій. А коли народ пішов на виборчі дільниці, то виявилося, що найбільше голосів дістали комуністи і фашисти. Це значить, що прозвучав сиґнал тривоги. У передвиборній плятформі Комуністична партія Російської Федерації ясно і недвозначно заявила: „Ми — проти урядової програми приватизації, проти вільної купівлі–продажу землі і багатьох інших подібних законів... Ми — за державне плянування і реґулювання економіки. За розірвання Біловезьких угод і створення необхідних умов для поетапного відновлення на добровільній основі єдиної союзної держави". Що це за „добровільна основа" — народи колишнього Совєтського Союзу вже переконалися, а нині світ має змогу переконатися в цьому на прикладі маленької Чечні, яка на „добровільній основі" не бажає бути у складі великої Росії.

Рік тому Міжнародний валютний фонд уже виділив Росії 6.25 блн. дол. Тепер Клінтон обіцяє добитися ще більшого кредиту. Починаючи від часу, коли до влади у Кремлі прийшов М. Ґорбачов і по сьогоднішній день, країни Заходу вклали в Совєтський Союз і Росію більйони долярів, які безслідно зникли, опинившись на банківських рахунках нової кляси „бизнесменів", колишніх партійних бюрократів.

Колись Джордж Буш підтримував „реформатора-демократа" Ґорбачова, нині Клінтон підтримує іншого російського „реформатора-демократа" Єльцина, забуваючи, що однією з центральних фігур сьогоднішнього російського політичного життя є голова ЦК КПРФ товариш Зюґанов, який завтра може прийти до влади і знову спрямувати міжконтинентальні ракети на капіталістичну Америку і країни вільного світу. Білий Дім повинен твердо засвоїти істину, що Росія, якою вона не була б — білою, червоною чи демократичною, — завжди залишиться Росією з її імперською, загарбницькою політикою і традиційною ненавистю до демократичного Заходу.

М. Мельник

КІЛЬКА ЗАВВАГ ПРО ЕКОНОМІЧНІ РЕФОРМИ

Перехід економіки України до економічної системи вільних ринків посувається вперед. За останній рік реформи в тому напрямі впроваджувалися в життя хоч і поволі, але набагато скоріше, ніж за попередні чотири роки, та великого ентузіязму для них не видно ані в парляменті, ані — за кількома вийнятками — в Уряді, ані в засобах масової інформації.

Велика кількість і громадян, і голітичних провідників прийшли нарешті до переконання, що в демократичній державі економіка типу економіки СССР існувати не може. Та в тому самому часі, коли багато з тих людей відкидають поворот до старих часів, вони це роблять не так з огляду на економічні негаразди старого СССР, як з огляду на жорстокість диктатури того політичного режиму. У вісімдесятих роках економіка СССР почала прискореними темпами відставати від економіки західніх країн, та багато людей тим не дуже журилися і цей факт не є для них сьогодні надто відстрашаючим арґументом. Вони готові терпіти навіть і політичну диктатуру, щоб тільки мати економічну стабільність праці і життя.

І тому люди цілком не дивуються, коли голова Комуністичної Партії України Петро Симоненко заявляє: „Визначальним для розвитку подій у наступному (1996) році буде, звичайно, становище в економіці. На мою думку, тепер держава втратила ті функції, які притаманні всім державам світу: плянування і реґулювання, розподіл і контроля".

Деякі люди, які читають чи чують такий нонсенс, можуть навіть в це повірити. Вони можуть собі уявити, що, наприклад, Уряд Америки кожного року децидує про те, скільки авт на наступний рік має продукувати Дженерал моторс, Форд та інші, скільки черевиків, одягу, телевізорів тощо мають продукувати інші фабрики. Вони теж можуть собі уявити, як то Уряд Америки, як вони кажуть, „контролює" ціни і платні, себто наказує фабрикам і крамницям, які мають бути ціни і платні. Цікаво тільки, чи сам Симоненко вірить в те, що він пропаґує.

На тему незвичайно важного аґропромислового комплексу народний депутат Григорій Линьов, представник комунізуючої Селянської Партії України, радить таке: „Головну ролю у створенні вреґульованої системи відносин у аґропромисловому комплексі має взяти на себе Уряд, ввівши державну монополію на реалізацію основної сільськогосподарської продукції (збіжжя, молоко, м'ясо, цукрові буряки, соняшник) і основних продовольчих товарів за цінами, які забезпечують відтворене виробництво сільгосппродукції і доступні для населення". Тут Линьов забув запропонувати, хто має доглядати за виконанням плянів продукції і цін у сільському господарстві України — поліція, військо, чи Селянська Партія України?

Депутат Анатолій Моцпан запропонував, щоб Верховна Рада прийняла постанову щодо проведення референдуму про визначення економічної системи України. Його ідея про економічну систему — це „...економіка, що ґрунтується на державній і колективній формах власности на засоби виробництва, тобто соціялістична плянова система господарювання...". Як і в попередньому випадку, людина та не додумалась до того, хто і як має подбати про те, щоб керівники колгоспів і підприємств виконували пляни на продукцію, платні і ціни. Наприклад, Моцпан міг би запропонувати Кучмі, щоб він відновив українське НКВД і поставив депутата Моцпана на його чолі.

Дальше, маємо не менше й не більше, а голову Верховної Ради Олександра Мороза. Ось що він заявив кілька тижнів тому: „Зате є політика міжнародного валютного фонду, смисл якої в тому, щоб деіндустріялізувати виробництво, щоб знецінити основні фонди, аби їх приватизувати не для того, щоб вони колись запрацювали, а, можливо, для того, щоб вони сьогодні не працювали і в майбутньому не становили для когось конку-

(Закінчення на стор. 4)

Петро Грицак

СКЛАДНІ ЗАВДАННЯ

755 років тому, 6-го грудня 1240 року, татарський хан Батий здобув і зруйнував Київ. Італійський подорожник П. Карпіні, що кілька років пізніше переїжджав через Київ, колись велике місто, бачив там лише кілька замешкалих домів. Але майже цілковита руїна Києва була не тільки кінцем старої руської держави (Київської Руси), це був одночасно поштовх до постання нової Московської імперії, третього Риму! Це тому, що володарі малого князівства, зорганізованого навколо Москви, поволі здобули собі довір'я татаро-монгольських баксаків, стали самі збирачами податків для Великого хана. Так вислуговуючися монголам, вони були у стані поширити свою територію та владу на некористь інших князів. 250 років пізніше вони потрапили позбутися панування монголів та проголосилися царями, а саму Москву назвали третім Римом. При тому московські царі захопили велику частину колишньої Руси й неймовірно поширилися на евразійському суходолі.

Від монгольського панування залишилися, однак, такі важливі елементи: володар конґломерату, знаного як Московія, став самодержавцем, перед ніким не відповідальним та одідичив право панувати над цілим світом. Колись вільні громадяни, стали офіціяльно „холопами", фактично невільниками держави. Ще цілком недавно навіть найвищі державні урядовці у Московії називали себе в офіціяльній кореспонденції холопами та вживали тільки здрібніле перше ім'я (наприклад, „Ванька" замість Іван). Б. Хмельницький дістав як знак царської ласки орієнтальний кафтан та островерху шапку, згідно із монгольською колишньою етикетою. За непослух або нельояльність грозили страшні тортури, зрадникам давали „пити" розтоплене олово (за Івана Ґрозного, каже славний російський письменник А. Толстой), старий монгольський звичай.

Для нас є цікавим ствердити, що тортури, але в більше рафінованій формі, були відновлені в наслідниці російської імперії, СССР. Всупереч багатьом офіціяльним запереченням, методи адміністрації і державотворення неіснуючого СССР живуть далі з певними „косметичними" модифікаціями, також у державах-наслідницях колишнього Союзу. Це у великій мірі стосується також нашої старої батьківщини, України.

Рівень насильства і жорстокости різко змінився, бо змінилися остаточні цілі: більше ніхто не говорить серйозно про остаточну перемогу комунізму в цілому світі, чи хоч би про імперію „від Дабліну до Камчатки" (може за вийнятком Жириновського). Теперішньою ціллю є для існуючої псевдоеліти, знаної „номенклятура", утриматися при владі при помочі маніпульованих виборів та всяких адміністративних шиканів. Дальше, стати на чолі номенклятурної піраміди, брати активну участь у ліквідації державного майна („прихватизації"), запевнити для своїх дітей і внуків безплатне навчання у всяких новостворених академіях. Тому більше не стосується проти народу танків (як на Литві в січні 1991 року), чи саперських лопаток (як у Тбілісі тому шість років), а на зміну палки, щити та ґаз-черемуху. Це було виразно видно недавно в липні в Києві та тому кілька тижнів у Чернігові. Події в Києві можна було обсервувати на екранах телевізії по цілому світі, як якесь неймовірне безладдя під вигуки „бєй, калєч хахлов". Прикре враження робив недавній виступ на телевізії двох новоіменованих українських міністрів (із неукраїнськими прізвищами), які вільно говорили про свої пляни для добра України російською мовою.

Тому не є дивним, що навіть україномовні родичі, які мають амбіції щодо своїх дітей, починають говорити до них російською мовою, „щоб ті мали кращий акцент", бо українці ніби не можуть правильно вимовити звук для російського знака єри (м'який знак та й без точки). Має це бути не наше „и", а якийсь гортанний звук, посередній між „и" та „у" (для українського вуха). З другої сторони, маса народу, здеморалізована і спантеличена пропаґандою для витворення моделю „співвітчизника", знаного як „homo sovieticus", не є цілком у стані використовувати свої права як вільні громадяни і виборці в новопосталих державах. Тут є велике поле до праці для української інтеліґенції. Через те, що у краю існує сильно закорінена номенклятура (у великій мірі неукраїнська етнічно), із фараонськими привілеями, а з другої сторони „homo sovieticus" синдром серед більшости народу, завдання Президента Кучми є дуже складне, бо мусить він маневрувати на внутрішньому фронті „між Сциллою і Харибдою". Також мусить уважати, щоб не втратити контакту із українською інтеліґенцією та обсервувати „медведика" на півночі й не піти слідами Білорусі.

Надія Чорна-Яременко

ДОКИ НАЦІЯ БОРЕТЬСЯ — ВОНА ЖИВЕ

II

Недавнє минуле дихало кров'ю, а сучасне — сльозами. Тому треба боротися проти апатії, зневіри в свої національні здібності, проти розчарування. Для такої праці не потрібні скорострiли, а надхненне слово з вірою в перемогу добра над злом, свободи над рабством залежних колоніяльних народів над імперією. Тому:

Сміливе слово — то наші гармати,
Смілі вчинки — то наші мечі.
(П. Грабовський)

Я не боюся тюрми і ката —
Вони для мене не страшні.
Страшніша тюрма в рідній хаті,
Неволя в рідній стороні.
(В. Кониський)

Людина — змінна величина. Сьогодні вона — завзятий, сміливий, самовідданий стрілець, безстрашно іде на ворога, а в разі поразки, не вагаючись, пускає кулю в лоб. Кулі, що приносять смерть, всі однакові, не однакові лиш пам'ять і слова. Шкода, що багато хто цю різницю почав пізнавати під осінь свого життя.

Жаль... жаль теж за всіма однаковий, адже вони були молодими. Вони зів'яли, не давши плоду. А коли б загинули у боротьбі, своєю кров'ю зросили б ґрунт, що неминуче породив би борців за волю.

Важлива перемога, а ще важливіший фактор боротьби. Доки нація бореться, в ній пульсує кров — вона живе. І якщо не сьогодні, то завтра вона неодмінно здобуде волю. Пам'ять померлих побратимів не пробачить нам запаморочення від бурхливости теперішнього життя. Вони загинули, а прапор не кинули додолу. Вони нам його передали.

Ми вічно жити не будемо, але поки живемо, нехай не здригнеться прапор у наших руках, всякі коливання хай не затьмарять ясної ідеї національної незалежности.

Ішов 1954 рік. Повстання великомучеників кінґірських таборів почалося 16-го травня і тягнулося 40 днів — до 26-го червня. Пам'ять померлих побратимів на барикадах залишиться назавжди в серцях нашого народу. В далеких казахстанських степах вони зросили землю своєю кров'ю.

Кінґірський табір заснували в 1948 році. Після Печоро-Воркутських таборів нас перевезли великим етапом першими. Табір був серед голого степу, огороджений високим колючим дротом на 4 метри, а вище — електричні проводи. Заборонена зона та вишки, на яких стояли охоронці зі скорострілами. До нашого приїзду тут жили полонені японці. Частина з них повмирала, а інших розстріляли. Влітi спека нестерпна, а взимі сильні морози та хуртовини. Голод був великий, а найбільше відбивався на чоловіках. Я очевидець того, як чоловіки в помийних ямах шукали у кухонних відходах поживи, а наївшись всячини, більше звідти не виходили.

Табір був великий, нас було понад 10,000 політичних в'язнів. Колючий дріт, який огороджував зони, замінили високими мурами. У вихідний, себто в неділю, самі робили великі цегли (самани) і будували стіни, які відділяли жіночу зону від господарської, а відтак від чоловіків-„десятилітників", і знову мур до 25-літників, а в кінці — тюрма в тюрмі. Вона була стара, а відтак збудували нову. Тюрми тріщали від наших братів. Пам'ятаю хлопця Григорія Гавдя зі села Козівки Тернопільської области. Прекрасно писав вірші, тюрма не минала його. Таких було багато. Михайло Іванців, який був розстріляний за вірші та записки зі свого життя.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Аркадія Оленська-Петришин

Меморіяльна виставка Я. Гніздовського

В Українському Музеї в Ню Йорку відбувається (від 10-го грудня 1995 до 3-го березня 1996 року) ретроспективна виставка живопису, графіки, скульптури та кераміки Якова Гніздовського. Вона задумана як відзначення 80 років від народження та 10 років від смерти мистця.

Виставка цікава зокрема тим, що охоплює творчість Гніздовського від 1944 до 1985 років і включає велику кількість знайомих, призабутих та декілька зовсім незнайомих праць з приватних колекцій. Експонати вказують на унікальну образотворчу мову мистця, на дуже своєрідні засоби мистецького вислову, які єднають найраніші із пізнішими його творами. Виставлені праці також унаочнюють інтимність та зближення до сюжетів, які він трактує не тільки в зображеннях людини, але також в краєвидах та натюрмортах. Цілість творів вражає переконливістю імажів та виявляє сильне мистецьке обличчя Гніздовського, що важко погодити із непевністю творчого шляху, про що він писав у своїх споминах „Пробуджена царівна". Щоправда, в працях із 1950-их років, як „Вівці відпочивають" (1954), є більше абстраґованости, все ж в цих картинах є засоби мистецького перетворення, як підкреслена заокругленість форм та тематика, яка також питома пізнішим його творам.

Одним із єднаючих аспектів усієї творчости Гніздовського є, безумовно, реалістичне, точніше детальне спостереження баченого довкілля, що є вихідною точкою майже всіх його праць. Вникливість спостережень та детальне відображення баченого, при чому навіть незначні об'єкти, набирають вагомости та зберігають питомі їм властивості, помітні як в ранніх, так і в пізніших його творах. Наявним є те, що мистець шукає наближення та інтимности з тематикою. Тут можна взяти як приклад найраніші живописні експонати, як „Академія мистецтв" (1944-1950) та „Скитальці" (1948). В обох картинах детально зображені постаті та ужиткові об'єкти, що надають характерности та особливости імажам.

Все ж найважливіше в творчості кожного мистця є те, що визначає яскравість його творчої особистости та надає працям унікальної експресивности, це питомі йому засоби образотворчого перетворення. Одним із таких засобів, який, зокрема, характерний працям Гніздовського, є строге структурування та підкреслена геометризація форм. Вже в ранній картині „Скитальці" вражає чітке композиційне зіставлення, де структура композиції визначена вертикальним поділом на дві частини, які, в свою чергу, поділені горизонтально на три прямокутні одиниці, в яких зображені таборові ліжка та їхні поселенці. Такі малі простори, в яких знаходиться людина, позбавляють її всякої приватности та гідности існування, все ж є нагодою для Гніздовського висловити дуже характерне для нього почуття гумору. Строгий вертикальний та горизонтальний поділ поверхні картини можна спостерегти також у багатьох пізніших працях, як, наприклад, „Музей Ґуґенгайма" (1960) та „Зелена цибуля" (1983).

Найчастіше така загострена геометризація проявляється у заокругленні форм зображених об'єктів, тому Гніздовський вибирає сюжети, яким притаманні заокруглені форми. Така заокругленість часто помітна в зображенні облич та в картинах з рослинною тематикою, як „Гарбуз" (1974) та „Ріпи" (1980). Цей засіб заокруглення форм найпомітніший в графічних працях, як у дереворізі „Вівця" (1961), „Соняшник" (1965), „Анді з Бронкського зоопарку", „Кіт, що дрімає" (1979) та в багатьох інших.

Працям Гніздовського питома також повтореність тих самих або подібних геометризованих форм, цим засобом він досягає особливо сильного почуття ритмічности, як це помітно у вже згаданих картинах „Зелена цибуля", „Ріпи", а також у „Кошику з яйцями" (1974) та у таких дереворитах як „Отара овець з чорним бараном" (1960). В картині „Пекарня Анни" (1985) помітна ритмічність заокруглених боханців хліба, а також горизонтальний поділ на три полиці, на яких вони знаходяться. Мистець також створює ритмічність повторенням вертикальних форм, наприклад, стовбурів дерев, як у „Авеню Бретей" (1957), вуличних лямп і стовпів та шнурів для вішання білизни. Ці вертикальні мотиви наявні також в релігійних картинах, як „Розп'яття" (1955), де стікаюча кров на темному тлі робить особливо сильне враження. Все ж графічна техніка найкраще надається для виразу ритмічности, що Гніздовський осягає не тільки повторенням об'єктів, але також повторенням ліній, як у вже згаданій „Отарі овець з чорним бараном", де повторення ритмічних ліній дає особливо цікаву фактуру.

В багатьох працях Гніздовський вживає сильно загострену перспективу, це помітно в „Тайній вечері" (1956), в якій око глядача спрямоване до центру картини, де Ісус є найменшою та все ж найсильнішою фігурою, в зображеннях вулиць міст й інтер'єрів метро та в таких дереворізах як „Тополі" (1977).

Ще інший питомий Гніздовському засіб вислову є центральність зображення об'єктів, особливо на плоских тлах, що надає працям особливої гіпнотичности, і це найчастіше проявляється в його графіці: у дуже дотепних „Зебра" (1970) та „Зебра II" (1972) та в багатьох інших дереворитах з тваринною і рослинною тематикою. В живописі така центральність зображення особливо помітна в працях з

(Закінчення на стор. 4)

Яків Гніздовський, „Кіт, що дрімає" (1979), дереворіз.

Різдвяна зустріч 33-го Відділу СУА в Пармі

І так, подібно до попередніх років, в цьому році 33-ій Відділ СУА в Клівленді—Пармі, Огайо, знову влаштував традиційну Різдвяну зустріч для союзянок з родинами, гостей і спонзорів. Зустріч відбулася 14-го січня в залі будинку Астродом при катедрі св. Йосафата в Пармі.

Відкриваючи зустріч, голова Відділу Міля Русин сердечно привітала достойних гостей — о. мітрата Михайла Ревтюка, голову УЗО Василя Ліщинецького та голову Округи УЗО Іванну Шкарупу. Також вона привітала почесну і довголітню членку СУА Ірену Кашубинську та почесну членку Округи Марію Грушкевич. І, нарешті, подібного вшанування удостоїлися присутні почесні членки Відділу СУА Юлія Тарнавська, Стефа Городиська, Міля Воляник, Міра Грабець, Іванна Вовк та Стефа Вільшанецька, як також спонзори-добродії, приятелі та всі союзянки з родинами.

У своєму вступному слові М. Русин зазначила, що величність Різдва Христового в українському народі оповита чаром віковічних звичаїв, народних традицій та ніжністю колядок. Крім того, містерія Святої Ночі наповнює наші душі особливими настроями, одушевленням, добротою, щирістю, а вечірня Христова зоря дає надію на покращання долі всього людства. І тому ми бодай в уяві ідемо за тією вифлеємською зіркою, яка своїм світлом привела пастушків до Ісуса, а своїм блиском показала дорогу царям. І так тією силою світла та ласки новонародженого Спасителя освітім свої серця до дальшої мандрівки нашого життя.

І хоч проживаючи в гостинній країні Вашінґтона, далеко від рідного краю, проте членки 33-го Відділу СУА завжди пам'ятають свою рідну Україну. І не тільки не забувають, але й допомагають їй чим тільки спроможні допомогти. І тому щороку під час різдвяних зустрічей ставляться традиційні свічі. Кому саме?

І так перша традиційна свічка була присвячена нашій молодій державі, яка, незважаючи на важку працю, відданість і посвяту свого народу (хоч, може, і не в повній мірі), ще не позбулася всіх небезпек. „Хай за благословенням Новонародженого Спасителя живе вона і розвивається та безперервно крокує до належного їй місця в колі вільних і могутніх країн світу", — сказала М. Русин.

Друга свічка цього року припадає 10-ій річниці горезвісної чорнобильської трагедії. Засвічуючи цю свічку, згадаймо про ті тисячі жертв, що вже відійшли, і тих, які ще й досі страждають без надії на краще завтра, а, головно, невинних і нещасних дітей.

А третя свічка, сказала М. Русин, хай горить в пам'ять союзянок — членок Головної Управи, Округи і нашого Відділу, які трудилися для добра нашої організації. Схилім голови і згадаймо членок і членів родин, які в минулому році відійшли від нас у вічність: св. п. Марію Яворську та чоловіка нашої членкині, Валентина Максимова.

І, нарешті, окрема свічка горить за воїнів України — найкращих її синів і дочок. Вони пішли на поклик свого сумління, сповнені гарячою любов'ю до своєї поневоленої батьківщини у різних військових формаціях, або в лавах УПА боролися за незалежність свого народу. Ціною їх життя і любови маємо тепер вільну Україну.

Тримаючи дружні стосунки з українською жіночою організацією Херсону, Відділ СУА Клівленду та Парми нераз висилав і далі буде висилати до тамтешніх сиротинців ліки, одяг, різні солодощі і т. д.

У мистецькій частині цієї Різдвяної зустрічі, якою керувала культурно-освітня референтка Люба Гурко-Боднар, заслухано вірша „З нами Бог" Романа Завадовича, який виконали учениці школи св. Йосафата Христина Стахур та Кляриса Мойсеєнко.

Цікавий спомин „Різдво у Василя Стефаника" Василя Костащука зачитала Люба Боднар. Як довідуємося, на бажання свого дядька Василя Стефаника, Василь Костащук, починаючи від 1925 року, кожного року на кожне Різдво відвідував свого дядька. І кожна така гостина була для автора цього спомину великим святом. В його хаті вже було повно людей — місцевих русівських селян і студентів та кілька замісцевих інтеліґентів, і Стефаник забавляв усіх, умів кожному сказати відповідне слівце.

Досить відома членкиня СУА Люба Мичковська прочитала вірш Лесі Лисак „Різдвяні мрії" та одну з гуморесок Едварда Козака.

В минулому році, пишучи про традиційну різдвяну зустріч 33-го Відділу СУА у Пармі („Свобода" з 27-го січня 1995 р.), д-р Володимир Боднар закінчив свій репортаж таким висновком: „Треба ствердити, що 33-ій Відділ проводить конструктивну працю в різних ділянках нашого релігійно-суспільного життя діяспори і України".

Д-р Юліян Мовчан

Вшанують пам'ять проф. О. Оглоблина в Бавнд Бруку

В свято Стрітення Господнє, 16-го лютого ц. р. під час відправлення Поминального Єхтенія, за інформацією Архиєпископа Антонія, відправиться у церкві св. Андрія поминальна Служба Божа за упокій душі і відзначення пам'яті проф. Олександра Оглоблина, найвидатнішого українського історика другої половини XX століття. Олександер Оглоблин помер 16-го лютого 1992 року в м. Ладлов, Масс.

Архиєпископ Антоній подав до відома, що тоді також буде передана до церкви пам'ятника УАПЦ в Бавнд Бруку родинна ікона проф. О. Оглоблина св. Іва-на (в срібних рамках), яку він записав в завіщанні на перехування в церкві. Ікона св. Івана зберігалася в родині О. Оглоблина біля 200 років. Виконавцями „Заповіту" історика були: Любомир Винар з Кент, Огайо, Микола Гайовий з Ладлов, Масс, і Василь Омельченко з Ню Йорку. У своєму заповіті історик бажав, щоб ікона св. Івана зберігалася в церкві-пам'ятнику св. Андрія, а також вона може бути уживана в усіх церковних Богослуженнях УАПЦ в Америці.

Слід згадати, що недавно вийшов том історичних праць проф. О. Оглоблина п. з. „Студії з історії України: Статті і джерельні матеріяли" за редакцією проф. Л. Винара, одного з найближчих співробітників і приятелів покійного. Цю працю видало Українське Історичне Товариство і її можна набути в книгарні церкви св. Андрія в Бавнд Бруку. Тепер готується до видання черговий том праць проф. О. Оглоблина п. з. „Розвиток української історичної науки в XX столітті". УІТ зобов'язалося розбудувати колекцію „Оглобліяни" в бібліотеці УАПЦ в Бавнд Бруку.

Архиєпископ Антоній запрошує українське громадянство взяти участь у відзначенні пам'яті проф. О. Оглоблина в Бавнд Бруку, який ціле своє життя присвятив розбудові української історичної науки і українського наукового життя в Україні, Німеччині і Америці. Він виховав декілька поколінь українських істориків і має тривалі заслуги в анналах української науки.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

X-95

1,000 дол. Лев і Оксана Щури (на видання творів Патріярха Йосифа);
1,000 дол. інж. Богдан і Слава Сторожук;
450 дол. Василь Леканка;
по 100 дол. д-р Богдан Худьо, Стефан і Володимира Сливоцькі;
80 дол. д-р Мирослав Прокоп;
по 50 дол. д-р Леонід і Оксана Мостович, Володимир і Стефанія Татчин, Остап Зинюк, д-р Татяна Троч, Ярослава Спольська, Ігор Шуст, Ярослав Леканка;
40 дол. Таня Меліш;
30 дол. Ростислав Петрів;
по 25 дол. Орест Колтунюк, Михайло Дякун, Марія Храплива, Михайло Хомин, Наталія Карплюк, Андрій Гелетканич, Софія Андрушків;
по 20 дол. Ярослава Кукіль, Василь Петрів, Е. і І. Козак;
по 15 дол. Андрій Стахнів, Роман Мельник, Дмитро Ласевич, Петро Бойчук;
по 10 дол. Александер Салевич, М. Мізак.

На Будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

200 дол. Іван і Анна Квік;
по 100 дол. Омелян і Наталія Татунчак, Анна Марчиха, Марія Каплиста, Микола Маслій;
по 50 дол. д-р Лев і Ірена Кушнір, Марія Крижанівська, Александер Кедринський;
по 25 дол. Михайлина Величко, Н. Цегельська, Михайло Репецький, Орест Попович, Юлія Шашаровська, Евстахія і Мотря Міланич;
20 дол. Роман Грабець;
15 дол. Богдан Казанівський.

Додаток до збірки замість квітів на могилу бл. п. д-ра Миколи Ценка на Фундацію „Ценко добро творити"

зложили:
по 50 дол. Александер Тиховницький, Роман і Ольга Новаківські.

XI-95

зложили:
11,976.15 дол. Зі спадку бл. п. Марії Лукасевич — Гартфорд, Конн.;
1,000 дол. Степан і Надія Гробельські (на видання творів Патріярха Йосифа);
100 дол. Любомир і Наталія Гевко;
по 50 дол. Наталія Кравчук, Джерри і Калина Козак, Оксана Поритко, Марія Лещишин (в пам'ять бл. п. Марії Бандери);
по 25 дол. Осип Литвинишин, Павло Боднаренко, Анна Сташко, Евгенія Чапельська, Люба Чолган, Марія Логаза, Стефанія Семущак, Антоній Заліский, Богдан Демчишин, Остап Балабан;
по 20 дол. Зеня Сохор-Парри, Тома Квятковський, В.Т. Жила;
10 дол. Анна Король.

На Будівельний фонд в селі Заздрість зложили:
50 дол. Юлія Полянська,
30 дол. Зеновія Воробець,
25 дол. Валтер Романів,
20 дол. Вінсент Шандор, Валтер Фіцик.
15 дол. Любомира Пезанська.

Великодна Писанка на будову музею-Заповідника Патріярхові Йосифові в його родинному селі Заздрість, переведена в Свято Покровської парафії в Клівленді-Парма, Огайо, 30-го квітня 1995 р.

зложили:
500 дол. Сестрицтво Покрова Пречистої Богородиці;
по 100 дол. Тарас і Софія Бурий, Зенон і Мирослава Голубець, Семен і Марійка Кріслатий, Стефанія Кріслата, Дмитро і Надія Міґелич;
80 дол. Зенон і Теодозія Кріслатий;
75 дол. Анна Панас
по 50 дол. Михайло і Павлина Барабах, Наталка Зорій, П. і П. Крамарчук, д-р Ярослав Крив'як, Наталка Кріслата, Марія Маланюк, Іван Марич, Марійка Палка, Михайло і Катерина Чапський, Василь і Марія Якимишин;
30 дол. Борис і Филис Тарнавські;
по 25 дол. Андрій і Таїса Бровар, Микола і Оксана Гальчук, Михайло і Стефанія Зварич, Петро Лагода, Михайло Лазарович, Арсен і Ярослава Лобай, Зенон і Наталка Мягкий, Мирослав і Любомира Мичковський, Юлія Паньків, Іванна Шкарупа;
20 дол. Емілія Завільська;
10 дол. Михась Міґелич (мол.).

Листа 036 — збірка в Гантері, Н.Й. — збірщик Маркіян Титла

зложили:
по 50 дол. Орест і Адя Федаш, Нестор Титла, Ярослав Даньків, Евген і Богданна Титла;
40 дол. Юрко і Ляриса Базарко;
30 дол. Богдан і Оля Михайлів;
по 25 дол. Любомир і Ляриса Зєлик, Маркіян і Наталка Титла, Маркіян і Надійка Титла, Мирон і Оля Гнатейко;
по 20 дол. Орест Побігушка, Юрій і Наталка Струтинські, Мирослав і Марія Сірий, Стефан і Наталка Бойціцькі, Стефан Льорх, Богдан і Лідія Крамарчук, Іван Лучечко, Ігор Сохан;
по 10 дол. не чітке, Марко і Ксеня Івасиків.

2,785.29 дол. д-р Петро Пшик — на податок за землю в Північній Каролайні;
5,000 дол. д-р Александра Школьник (на виховання священиків);
1,800 дол. з приходу дому в Ню Йорку — зі спадку Михайла Пирського
1,000 дол. зі спадку Анастасії Процишин — Баффало, Н.Й.;
660 дол. Іванна Назаревич — здепоновано на фундацію ім. о. Андрія і Іванни Назаревич — на виховання священиків;
400 дол. Софія Кудрик;
325 дол. Роман Михайлишин (в пам'ять мами бл. п. Софії Михайлишин);
по 100 дол. Марія Фіґлюс (в пам'ять родичів бл. п. о. Крил. Йосифа і Стефанії Чайківських), д-р Романа Навроцька, Ігор А. Шуст, д-р. Олекса і д-р Ляриса Біланюк, д-р Роман і Анна Максимович, Анна Кульчицька (в пам'ять батьків);
75 дол. д-р Стефан Ворох;
50 дол. Стефан Гук;
по 25 дол. Олена Ощипко, Стефан і Луїза Галайда, Іван і Дарія Скіра, Ярослав Качай, о. мітрат Володимир Андрушків, Люба Мрилоцька, Богдан і Теофіля Артимишин, д-р Роман Дикий;
по 20 дол. Осип Вомпель, Ольга Бохна, Валтер Романів, Осип і Ярослава Гапій;
по 10 дол. Богдан Принада, Мирон Захаріясевич, Оксана Омецінська;
5 дол. С. Абрам.

На будівельний Фонд в селі Заздрість зложили:

1,000 дол. Іван і Софія Головка.
325 дол. Марія Флюнт — заробіток з „Базару", що відбувся 9 і 10 грудня в Освітньо-Культурному Центрі у Філядельфії, з продажі вишивок та інших річей власної роботи Марії Флюнт.

XII —95

285 дол. Українське Патр. Товариство, Відділ Баффало, Н.Й., Оксана Бережницька — голова.

160 дол. зі збірки Товариства, дальше:
в пам'ять бл. п. Михайла Гнатіва зложили:
25 дол. Марія Гнатів;
по 20 дол. 127 Відділ Українського Народного Союзу, Уляна Лоза;
по 10 дол. Оксана Бережницька, Антоніна Парщій.

20 дол. Корнель і Малина Дзюби — в пам'ять д-ра Мирона Кучмака;
10 дол. Оксана Бережницька в пам'ять бл. п. Василя Мельника;
10 дол. Оксана Бережницька в пам'ять бл. п. Миколи Кудерявця.

X, XI XII — 95

Товариство Свята Софія — Коміся Патріяршого Фонду складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам. Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS № 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:
St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund
та пересилати на адресу:
7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027

У ТРИНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого незабутнього, найдорожчого
МУЖА і БАТЬКА

бл. п.
проф. д-ра
МИКОЛИ-ЛЮЛЯШКА ДОБЕРЧАКА

будуть відправлені в неділю 18-го лютого 1996 р.

СЛУЖБИ БОЖІ

в Мельбурн, Австралія;
Стемфорд, Конн. і
Сан Дієго, Каліф.

У глибокому смутку:
дружина — МАРТА
діти — ТЕТЯНА
— ВСЕВОЛОД

II Курінь УПС „Ті, що греблі рвуть" в глибокому смутку повідомляє своє членство і приятелів, що у п'ятницю 26-го січня 1996 року з волі Всевишнього після довгої і тяжкої недуги відійшла на Вічну Ватру членка нашого Куреня

бл. п.
пл. сен. керівництва
ДАРІЯ
МОСОРА-ФРАНКЕН

ПОХОРОН відбувся 31-го січня 1996 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.
ПОХОРОН в середу 31-го січня з церкви св. Юра на цвинтар Gate of Heaven, N.Y.

Чоловікові та дочці висловлюємо щирі співчуття.

Просимо про молитви за душу покійної.

КУРІННА КОМАНДА

У великому смутку повідомляємо, що в п'ятницю, 2-го лютого ц.р. в ранніх годинах в шпиталі Union, N.J., помер на 82-му році життя

бл. п.
ЕВГЕН ГАРАСИМЧУК

поручник І-ої Української Дивізії „Галичина" УНА, довголітній диригент хорів в краю, Ріміні, Італія, Англія й ЗСА.

У горю залишились:
син — ОРЕСТ АНДРІЙ
донька — АРЕТА з мужем ANGELO
дружина — ЕМІЛІЯ
брат — ЗЕНОН в New Haven, Conn.
сестра — СТЕФАНІЯ з дітьми і внуками в Україні
тіточна сестра — МИРОСЛАВА ЧЕРНИ з мужем Каролем, дітьми і внуками.

ПАРАСТАС відбувся в неділю 4-го лютого, а похорон в понеділок 5-го лютого 1996 р. на цвинтарі Holy Cross Cemetery in North Arlington, N. J.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося болючою вісткою, що в неділю 4-го лютого 1996 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.
ІВАН ЖОВКІВСЬКИЙ

народжений 2-го червня 1901 р. в Кристинополі, п. Сокаль, Україна

Залишені в смутку:
дружина — МАРІЯ
донька — ТЕРЕСА ҐЛУХ
зять — ІВАН ҐУДЗ
внуки — АННА РУССО з чоловіком РОБЕРТОМ
— д-р МАРІЯ ҐЛУХ
— ПЕТРО ҐЛУХ з дружиною НАДЕЮ
— ТЕРЕСА РОЛФА
— БОГДАН ҐУДЗ
— МАРІЯ ҐУДЗ
— ВІКТОР ҐУДЗ
та родина в Канаді, Польщі й Україні.

Вічна йому пам'ять!

Кілька ...

(Закінчення зі стор. 2)

ренції". Ще коли б цей ідіотизм сказав якийсь дрібний комуністичний пропагандист, тоді можна б йому не дивуватись. Але таку заяву робить голова Верховної Ради, на деклярації якого звертають увагу всі дипломатичні представники чужих країн. І що ж вони подумають про країну, яку репрезентує така людина?

Та й в Уряді Кучми не бракує людей, які не дуже рвуться до економічних реформ. На думку Петра Саблука, віцепрем'єр-міністра з питань агропромислового комплексу, „Потрібно, щоб у кожному з 30 тисяч сільських поселень діяли молочні пункти. Це не важко зробити місцевій владі". Іншими словами, про молочні пункти мають подбати, скажімо, не сільські кооперативи, а місцева влада. Саблук робить теж таку заввагу: „Слід зважити на те, що країни, в яких діє некерована економіка, як правило, бідні".

Цікаве твердження! В грудні 1994 року дослідно-науковий інститут в Америці „Геритедж Фавндейшен" опублікував клясифікацію („Індекс Економічної Свободи") 101 країни на основі ступеня економічної свободи, себто на основі розмірів контролі економіки урядами тих країн. Клясифікація та сугерує, що до вільної економіки належать: 1. Гонг Конг, 2. Сінгапур, 3. Багрейн, 4. ЗСА, 5. Японія, 6. Тайван, 7. Англія. Дальші загальні категорії — це „переважно вільні", „переважно невільні" (тут є й Україна з рангою 92, але немає Естонії, бо її ранга є 17) та „контрольовані" економіки. До останніх належать: 94. Молдова, 95. Гаїті, 96. Судан, 97. Ангола, 98. Мозамбік, 99. В'єтнам, 100. Куба, 101. Північна Корея. Очевидно, дохід на голову населення є не найнижчий, як це твердить Саблук, а найвищий в країнах з найбільшою мірою економічної свободи. Хотів би додати, що Петро Саблук, в основному, є прихильником економіки вільних ринків, та як він, так і багато інших, не можуть цілком позбутися старих навантажень у формі нахилу до розпоряджень і контролі економіки всемогучою і всезнаючою державою.

Так, на жаль, ті справи виглядають. Національно свідомі засоби масової інформації в Україні дуже жваво і виразно, а то й гостро обговорюють проблеми, що заторкують політичну суверенність України, а також проблеми національного усвідомлення, зокрема проблеми мови та історичних перекручень, що їх українцям накинули росіяни та їхні українські колябораційнти. Але на пропаганду комуністів та їхніх спільників у ділянці економічних та соціяльних проблем вони майже не реагують. Наприклад, населення України майже нічого не знає про те, як проходили реформи в балтійських та інших державах та як працює економіка держав з вільним ринком. З однієї сторони, це є проблема браку грошей на репортажі світових агенцій, та це, здається, не все. Маю враження, що люди ті, хоч і формально, підтримують економічні і соціяльні реформи, але старі навички та ідейні навантаження не дозволяють їм це робити з ентузіязмом і переконанням. І тому маємо ту незвичайно цікаву аномалію: цілковитий занепад комуністичних партій в західньому світі і майже їхнє процвітання на сході.

Меморіяльна...

(Закінчення зі стор. 2)

кошиками та коробками з яриною, а також в таких картинах як „Метро, Монпарнас" (1957), в якій сильно вражає центрально положений темний тунель.

Цілість виставки унаочнює упорядкованість і гармонійність візії Гніздовського та вказує на його власний лагідний світ, в якому навіть ситуації зудару, як у „Барани б'ються" (1983), не виражають жорстокости, а радше в своїй декоративності сенс гумору.

На зустрічі з хором ім. Г. Верьовки на Фльориді

Мало хто з нас в діяспорі не бачив і не чув відеозапису проголошення української незалежности 24-го серпня 1991 року. Саме тоді вперше в залі Верховної Ради могутньо пролунали „Ще не вмерла Україна" та „Боже Великий, Єдиний". Співав їх у цю історичну годину національний український заслужений академічний хор ім. Г. Верьовки. Саме з цього моменту, як розповідає художній керівник і головний диригент хору, проф. Анатолій Авдієвський, стало самозрозумілим, що „Ще не вмерла Україна" є і буде українським національним гимном, так само, як тризуб і блакитно-жовтий прапор є атрибутами української державности. Тому, дослівно, мороз йшов по шкірі і очі були вогкими від сліз щастя, коли цей хор відкрив нашим гимном свій перший концерт на американському континенті в відомому фльоридському ресорті Пам Біч 11-го січня.

Концерт складався з хорової, танцювальної і оркестрової частин. Всі частини концерту викликали захоплення в американського глядача. Хоча хорова частина не була такою безпосередньо доступною, як танці або музика, проте їх захоплювали мелодії, унікальна техніка хорового співу, яка поєднує в собі народну і академічну манеру співів та чудові голоси. Танцювальний ансамбль під керівництвом балетмайтра Гомона вправно переплітав елементи українського народного танцю з балетними елементами. Така синтеза створює сцени невимовної краси. Так, глядачі апльодували артистам навіть тоді, коли вони просто шикувалися перед наступним танцем, зачаровані красою ноші. Стримані рухи грацийних дівчат і шалений вихор хлопців, які щохвилини нарушали закони земного тяжіння в нових формаціях, лишали в глядача незабутнє враження майстерности, краси і багатства нашого танцювального фольклору. Музики, які супроводжували танці, виявилися вправними майстрами своєї справи і в сольових точках.

Після ще двох концертів в Пам Біч відбулося ще по два концерти в Форт Лодердейлі та Маямі.

Для українців південної Фльориди виступи хору були своєрідним святом. вони були горді за свою спадщину, діти за своїх батьків, онуки за дідів, а група маямських танцюристів вперше за 50 років свого існування побачила живе джерело свого мистецтва, яке вони пильно плекають в сонящній Фльориді. Живий контакт між українською громадою та хором відбувся в неділю, 15-го січня, в українській православній церкві св. Миколая в Купер Сіті, де настоятелем парафії є один з найбільш заслужених священиків о. протопресвітер Степан Біляк. Втомлені дорогою гості, які тільки тиждень тому вступили на американську землю, прибули до церкви на час. Національний хор є спонзорований американською компанією Коламбія артістс тому вони є залежними від неї в своїх розкладах і програмі та реклямових оголошеннях.

Вже біля десятої ранку на просторе подвір'я церкви вкотилися два величезних автобуси, з яких вийшло 63 члени славетного ансамблю на чолі з Анатолієм Авдієвським. Церква виповнилася вперше від свого існування молодими обличчями, які зарясніли на хорах і на лавах. Вже сама присутність такої великої кількости незвичайних гостей з Києва створила надзвичайно урочисту атмосферу з перших хвилин Богослужіння. Вже перше „Амінь" наелектризувало повітря чимсь великим, таємничим і урочистим, здавалося, що ніколи молитва до Бога не летіла на таких могутніх крилах церковного співу як в цю неділю. Протопресвітер С. Біляк привітав дорогих гостей теплим батьківським словом та запросив їх на гостину до модерної церковної залі. Закінчилася Служба Божа хвилюючою молитвою в намірі українського народу, її влади і війська, яку склав сам о. С. Біляк. „Боже Великий" на закінчення Божої Служби прозвучало цього разу зовсім по новому. Слова молитви злітали до високої стелі храму, повні певности, що Господь Бог буде хранити нашу Україну, що довгожданні воля, доля і многії літа залишаться з нею назавжди.

З церкви гості і господарі попрямували до церковної залі, де на них чекали накриті столи і смачна страва, приготована Сестрицтвом Святої Ольги (голова Єфросінія Бережна). Завдання сестрицтва не було простим, бо тільки пізно в п'ятницю вони напевно знали, що гості будуть у нас в неділю. Звиклі до праці та кмітливі сестриці зробили все, щоб заробити вдячність гостей за чудове прийняття. Для наших гостей зустріч з нашою громадою виявилася бажаною хвилиною відпочинку після довгої дороги з України і пізніше повної пригод подорожі з Ню Йорку до Фльориди по завіяними снігом дорогами. Та й взагалі, непристосованість до американського способу забезпечення себе харчуванням в готельних умовах, які не зовсім відповідають їхній платні, а дешеві „мекдоналди" не завжди є доступними для людей без транспорту, ставлять наших земляків в не завжди вигідне становище. Европейські гастролі для них є більш легшими, наприклад, відбута минулого літа тріюмфальна подорож по Еспанії.

Дружня атмосфера зустрічі сприяла особистим знайомствам, розмовам, обмінові думок. Зовсім несподівано диригент А. Авдієвський зібрав своїх хористів в центрі залі і нагородив присутніх повним концертом. Співали вони церковні пісні, колядки, серед яких був і „Щедрик", народні пісні, бойові козацькі пісні. Господарі і гості з сусідніх громад зачаровано слухали в далекій екзотичній Фльориді один з найкращих, найстаріших хорових колективів України і світ здавався таким малим, що нам здавалось, наче ми були не тільки душею, а й тілом в Україні, яка пригорнула всіх своїх дітей в Україні і поза нею сущих. В коротких, але змістовних і теплих промовах о. С. Біляк і голова Управи парафії Леонід Гусак бажали гостям і Україні всього найкращого, дякували хорові за його місійну ролю в ознайомлені світу з культурою української пісні в найкращій традиції Олександра Кошиця. Щирим словом за гостей дякував сам багатозаслужений диригент А. Авдієвський, який обіцяв, згідно з наукою нашого великого філософа Григорія Сковороди, плекати не тільки пісню нашу, а й її українську душу.

Господарі і присутні, згідно з українським звичаєм нагородили гостей-колядників щедрою колядою і побажали їм щасливої мистецької місії та добрих, щирих зустрічей з рештою українських громад протягом їхнього тримісячного турне. Бойовим козацьким маршом, зовсім спонтанно, гості-хористи скінчили незабутню для всіх зустріч.

Леонід Гусак

Зустріч з міністром В. Борзовим

Ню Йорк (О. Твардовський). — В неділю, 4-го лютого ц. р., у великій залі місцевого УНДому відбулася раніше заповіджена зустріч нашого громадянства з міністром молоді і спорту України Валерієм Борзовим. Згідно з програмою, зустріч відкрив голова Громадського Комітету і УСК Н. Й. д-р Іван Сєрант, який привітав високого гостя та всіх присутніх, серед яких були теж інші визначні гості — чолові урядовці з українського консуляту в Ню Йорку та Авіялінії „Україна". Після того д-р І. Сєрант подав короткий нарис історії Олімпійських Ігор, а заступник голови Мирослав Шмігель детально представив міністра В. Борзова, підкресливши основніші „окрушинки" з його блискучої спортової минувшини. Дальше була представлена Лариса Барабаш-Темпл, діюча в Атланті репрезентантка НОК України.

Потім з короткою доповіддю виступив міністер В. Борзов, який розповів про підготову збірної України на Олімпіяду в Атланті. Незважаючи на важкий економічний стан держави, підготова проводиться згідно з накресленим пляном НОК і тренерів спортових Федерацій. В 1995 році значна кількість українських олімпійців відбула в Атланті і околицях підготовчі виступи в кількох ділянках спорту, в яких вони привикали до іншого клімату. Міністер пригадав, що в 1995 році українські спортовці на чемпіонатах світу здобули 8 золотих, 12 срібних і 11 бронзових медалів в олімпійських видах спорту. Саме ці спортовці і серед них такі відомі як С. Бубка, І. Кравець, Л. Підкопаєва, К. Серебрянська та ряд інших будуть змагатися в Атланті. Разом на виступи в Атланті претендує коло 220 спортовців, що змагатимуться в 24-ох видах спорту. Понад 150 вже закваліфікувалися, інші матимуть можливість здобути олімпійські „ліцензії" в кількох наступних місяцях. Згадав В. Борзов теж про олімпійські резерви України. Нині 104 національні спортові Федерації України є визнані міжнародними організаціями. В Україні працюють чотири вищі, 15 середніх спеціяльних спортових закладів. Київський державний центр спортової медицини, Державний науково-дослідний інститут фізичної культури, вища школа тренерів, понад 580,000 дітей та підлітків навчаються і тренуються в 1,500 спортових школах і школах Олімпійських резервів, з якими працюють висококваліфіковані спеціялісти...

Відтак виступила репрезентантка НОК України Л. Барабаш-Темпл, яка навела факти тісної співпраці у справах сприяння олімпійцям України—УСЦАК та ряду допоміжних комітетів у різних містах ЗСА і Канади. Завдяки цій співпраці олімпійці України могли побувати в 1995 році на підготові в Атланті. Слово взяв представник УСЦАК Олесь Напора, який, привітавши міністра і учасників зустрічі, подав основніші факти співпраці УСЦАК з Федераціями і НОК України підтверджені сумами, що їх інвестовано для відродження спорту в Україні, коло 150 тисяч долярів, для підготови збірної на Олімпіяду, понад 60,000 долярів, в тому числі 40,557 дол. заплачено кілька днів тому за нове гімнастичне обладнання, що буде переслане з Айови в Україну ще цього тижня. Закінчуючи свій виступ, репрезентант УСЦАК побажав українським олімпійцям успіху і рівночасно вручив на руки фінансового Громадського комітету в особі І. Винника чек на суму 10,600 дол., зібраних на листу УСЦАК діячем УСК і УСЦАК Т. Щеснюком.

В заключному слові заступник голови Громадського Комітету А. Ластовецький, підсумовуючи усі виступи, ще раз підкреслив важливість цього першого виступу України на Олімпіяді в Атланті та закликав присутніх зложити на ту ціль свої пожертви. Як завжди, на цю важливу потребу щедро відгукнулася Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Ню Йорку, представник якої Б. Кекіш передав чек на суму 10,000 долярів. 10,000 дол. від УН-Союзу передав І. Винник. Ще перед тим з палким словом підтримки для збірної олімпійців України виступив президент УКК Асколд Лозинський, який теж вручив чек на суму 4,000 долярів, зложену членами Екзекутиви УКК. Дальші більші суми зложили репрезентанти: УК-Ради — 2,500 дол., Православні Кредитівки в Ню Йорку — 2,000 долярів, Т-во „Самопоміч" в Ню Йорку — 1,000 дол., УСК Ню Йорк — 3,505 дол. та ряд осіб, так що разом цей зустріч з міністром В. Борзовим принесла на конто підтримки участи України в Олімпіяді в Атланті суму понад 55,000 долярів. Листа жертводавців знаходиться в Громадського комітету в Ню Йорку, до якого входять: І. Сєрант — голова, М. Шмігель і А. Ластовецький — заступники, Р. Пиндус — секретар, І. Винник — фінансовий секретар, Т. Щеснюк, О. Напора, В. Тарасько, Я. Петрик, Є. Стахів, Р. Глушко і Л. Микитин — члени. Зустріч закінчено відспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна".

Після зустрічі для запрошених гостей була влаштована вечеря.

Гуцульська забава у Філядельфії

Понад 30 років тому, за ініціятивою Дмитра Сорохаюка, Дмитра Ткачука та невеличкого гуртка ідейних гуцулів, вийшла у Філядельфії платівка „Гуцульщина у пісні і музиці", яка захопила гуцулів і любителів гуцульщини Філядельфії та їхніх околиць, що дало почин до створення гуцульських громад. У Філядельфії постало Гуцульське Т-во „Черемош", яке об'єднувало біля сотні гуцулів.

Поза різноманітною працею Т-во „Черемош" влаштовує щорічну традиційну гуцульську „Маланку" для української громади Філядельфії і околиць. Цьогорічна забава відбулася в приміщенні Українського Освітньо-Культурного Центру в суботу, 20-го січня 1996 року, при звуках славної оркестри „Темпо".

Теперішній голова Михай Луців, при співпраці ідейних гуцулів та їхніх симпатиків, не дивлячись на деякі труднощі, співпрацювали успішно. Забаву відкрив М. Луців, привітавши гостей з новим роком, побажав всім веселої забави і представив колядників. На залю вийшли молоді легіні в гуцульських строях і співали гуцульські колядки. Всі учасники є членами школи танків при Т-ві „Черемош". Діти при школі танків брали активну участь в забаві. Окрім виступу діти беруть приклад від своїх родичів і помагають в гардеробі, буфеті та приготовленні залі. Вони нетерпеливо очікують наступної забави.

Цю забаву можна назвати родинною, бо дивлячись на залю, бачимо дорослих та молодь різного віку, котрі всі разом забавляються мов одна велика родина. Може й тому коли говориться про забави, кажуть, що це одна з найкращих забав на терені Філядельфії.

Уляна Процюк

МІНІСТЕР закордонних справ Франції Ерве де Шаретт закликав до найретельнішого розстеження обставин злочинів, здійснених сербами проти боснійських мусулман в їхньому колишньому анклаві Сребрениє. Він підкреслив, що „неможливо перегорнути темну сторінку боснійської війни без захисту пам'яті її невинних жертв". Е. де Шаротт висловив сподівання, що місцева влада в Боснії активно сприятиме праці слідчих Міжнародного трибуналу. Французька преса докладно повідомляє про виявлені під Сребрениє нові масові поховання. Жак Бомель, депутат французького парляменту, представник комісії в питаннях оборони, вважає, що „не тільки не можна простити злочинцям під приводом національного замирення, але й слід також покарати вояків і старшин збройних сил ООН, які перебували тоді в анкля-ві, але не перешкодили сербським звірствам".